

der for at løbe fra de danske undtagelser i Edinburgh-Afgørelsen, så kan jeg sige til hr. Hans Engell, at det intet som helst har at gøre med Enhedslisten. SF sagde før folkeafstemningen den 18. maj 1993, at de danske undtagelser var udtryk for en ny og langsigtet dansk EF-politik.

Vi sagde helt klart, at disse undtagelser skal gå ud over regeringskonferencen i 1996. Det var en helt klar forudsætning for folkeafstemningen, og derfor synes jeg, at det er mere forbavsende, at De Konservative og Venstre er løbet fra den aftale, næsten før blækket er tørt. Det synes jeg er meget bekymrende, men jeg kan helt bekræfte hr. Hans Engell i, at med de udtalelser, der er kommet i dag fra både De Konservative og Venstre, er det helt, helt usandsynligt, at der kan skabes et dansk EF-udspil, hvor både disse partier og SF er med i den sag. Der kommer regeringen i sandhed til at vælge side.

(Kort bemærkning).

Hans Engell (KF):

Hr. Jes Lunde stillede et spørgsmål til regeringen, som jeg selvfølgelig ikke skal svare på. Det, jeg vil svare på, er til gengæld hr. Jes Lundes spørgsmål til mig om, hvordan vi forholder os til det, at der er en aftale mellem SF og regeringen om de grønne afgifter.

Som jeg var inde på, betragter vi grønne afgifter i forhold til erhvervsliv, landbrug og industri som et så stort og omfattende politisk og økonomisk spørgsmål – selv om jeg er helt klar over, at SF vil være parat med byger af afgiftsstramninger og alt muligt, der ville kunne gøre systemet i hvert fald nationaløkonomisk sammenhængende, hvis man så på tallene alene – at det må hænge sammen med de aftaler, man laver omkring en finanslov og den politisk-økonomiske udvikling i øvrigt. Det var det, der lå i mit budskab, som først og fremmest havde adresse til regeringen.

Hr. Jes Lunde spørger så, hvordan det ligger med vores ændringsforslag til finansloven. Som hr. Jes Lunde ved, har Venstre og Det Konservative Folkeparti for 1½ måned siden fremlagt et katalog med forslag til besparelser omfattende mange forskellige enkeltpunkter, og det er de forslag, som vi vil fremlægge for regeringen med henblik på stramninger i finansloven. Det er et katalog, der både indeholder besparelser og også merudgifter på en række områder, som jeg var inde på, bl.a. vedrørende sundhed, folkepensionisterne og politiet.

Hr. Peter Duetoft var også inde på spørgsmålet om grønne afgifter og nævnte, at der var to forudsætninger for CD: at konkurrenceevnen ikke må ødelægges, og at der skal ske en tilbageførsel til erhvervslivet.

Om det første er at sige: Jamen kan man opnå det? Kan man sikre – vi har eksemplet med CO₂-afgiften – at der her indføres ensidige begrænsninger i forhold til dansk erhvervsliv, uden at det rammer konkurrenceevnen? Det gør det, og tilbageførslen er jo en gennemsnitsbetragtning. Vi har jo set, selv om der sker tilbageførsel i forbindelse med CO₂, at der er mange virksomheder, der er blevet ramt.

Hr. Kristen Touborg spurgte mig om udviklingen i statens gæld. Jeg siger ikke, hr. Kristen Touborg, at det er den nuværende regering eller den tidligere regering, der bærer hele ansvaret for udviklingen i statens gæld. Men en regering har ansvaret for, at der bliver gjort noget ved det. Der er ulige andre vilkår i dag, hvor vi har en vækst på mellem 4 og 5 pct., i modsætning til for nogle år siden under den borgerlige regering, hvor vi var inde i en international lavkonjunktur. Derfor er budet ikke, at jeg siger til regeringen, at den bærer ansvaret for det hele. Men den har ansvaret for, at der tilrettelægges en økonomisk politik, hvor vi kommer ud af gældsætningen.

Hr. Holger K. Nielsen retfærdiggjorde sig omkring SF's forhold til Enhedslisten. Mit synspunkt var en politisk betragtning, en konstatering af, at SF nu har fået et parti til venstre for sig, Enhedslisten, der markant har meldt sig ud i forhold til Danmarks forpligtelser i det europæiske samarbejde. Det var det, der var mit synspunkt, en politisk betragtning; jeg tror, det bliver svært for SF at manøvrere. Men i øvrigt er jeg enig i konklusionen: Regeringen må vælge side. Det bliver regeringens afgørelse; vi lader os ikke diktere af SF, når det gælder Europapolitikken.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg vil gerne spørge den konservative ordfører, om tingene kan siges en lille smule mere klart.

Vil De Konservative sige her i dag, at hvis regeringen indgår en aftale med SF om de grønne afgifter, så indgår De Konservative ikke nogen finanslovaftale med regeringen? Kan tingene siges så klart?